

užívaná není bezcennou tak, aby bez újmy mohla býti úplně zkáze vydána.

Vycházejí z těchto úvah, shledal nss námitky stížnosti hezdůvodnými a proto stížnost zamítl.

Č. 3095.

Veřejní zaměstnanci. — Administrativní řízení:
* Výnos ministra s plnou mocí pro správu Slovenska z 22. května 1919 č. 742 o mimořádných přídavcích státních a stoličných úředníků na Slovensku na účet okupačního úvěru nemá povahu právní normy.

(Nález ze dne 11. ledna 1924 č. 122.)

Prejudikatura: Boh. 2287 adm.

Věc: Koloman S. v L. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran přiznání diet.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Min. pro Slov. rozhodnutím ze 14. listopadu 1922 zamítlo žádost st-l za přiznání diet z důvodu vedení dvojí domácnosti za dobu od 1. března 1919 do 16. prosince 1919, poněvadž nelze zde užití výn. presidia ministerské rady z 24. července 1919 č. 13182/19 m. r., kterým upraveny jsou diety státních zaměstnanců na Slovensku, ježto se st-l stal státním pragmatikálním úředníkem teprve 1. srpna 1920 a výn. ministerstva pro Slov. z 22. května 1919 č. 742 adm. pres., kterým župním úředníkům za určitých předpokladů přiznány byly na účet okupačního úvěru diety, se stal bezúčinným, poněvadž okupační úvěr byl koncem roku 1919 zastaven.

Rozhoduje o stížnosti Kolomanem S. do tohoto rozhodnutí pro nezákonnost podané, vycházel nss z následujících úvah: — — —

Pokud jde o věc samu, jest poukázati k tomu, že dle § 2 a 7 zák. o ss jest předpokladem stížnosti na nss, aby rozhodnutím správního úřadu porušen byl proti zákonu konkrétní právní nárok určité osoby.

St-l opírá svůj nárok pouze o cit. výnos ministra pro Slov. Výnos tento nemá však povahy pravotvorné a obecně závazné právní normy, neboť nebyl vůbec ani jako zákon ani jako nařízení vydané podle zákonného zmocnění vyhlášen a jest jej proto posuzovati jen jako vnitřní pokyn, daný úřadům za tím účelem, aby ve všech odvětvích služebních bylo v obdobných případech postupováno pokud možno stejně.

Tomuto pojetí odpovídá plně i dikce cit. výnosu, jenž jest řízen ministrem pro Slov. na vládní referenty, presidiální kancelář, oddělení státní policie při ministerstvu a ředitelství pomocných úřadů ministerstva.

V této své vlastnosti nemůže cit. výnos založiti právní nárok jednotlivého zaměstnance na určité požitky.

Tento názor projevil nss již ve svém nál. Boh. 2287 adm.

V důsledku toho nemůže ani st-l z výnosu toho odvozovati tvrzený subjektivní nárok a nemohl proto býti napadeným rozhodnutím ve svých právech zkrácen.

Již z toho důvodu bylo stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti a nebylo proto třeba zabývatí se další otázkou, zda tvrzený nárok nezanikl tím, že nebyl včas uplatněn.

č. 3096.

Zemědělství. — Úrazové pojištění (Slovensko):
I. Správní úřad není příslušný uložit zaměstnavateli povinnost, aby hospodářskému zaměstnanci platil úrazovou rentu. — II. Převratem nepřestala povinnost zaměstnavatelů ohlásiti svoje hospodářské dělníky k pojištění.

(Nález ze dne 11. ledna 1924 č. 126.)

Věc: Obecní představenstvo v B. proti exposituře ministerstva zemědělství v Bratislavě o odepření úrazové podpory hospodářského sluhu Josefa M.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud se jím ukládá st-lice povinnost poskytovat Josefu M. úrazovou rentu, zrušuje se pronezákonnost; jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Ředitelství »Slovenské pokladnice pre hospodárskych robotnikov vo Sv. Jure« odepřelo Josefu M., obecnímu hajduchovi a ošetřovateli býků v B., výplatu podporu z důvodu úrazu utrpěného dne 1. července 1920 ve stáji obecních býkův a odůvodnilo zamítavý svůj výrok v podstatě tím, že úraz se stal 1. července 1920, kdežto úrazem postižený teprve dne 21. srpna 1920 k soupisu hospodářského dělnictva byl přihlášen a příspěvek za něho teprve dne 24. října 1920 zaplacen. Současně bylo vysloveno, že zaměstnavatel, nevyhověv zákonným povinnostem včasného přihlášení zmíněného dělníka a včasného zaplacení příspěvků jest za vzniklou škodu z úrazu dle § 24. zák. čl. XIV./1902 odpověden a že jest povinen platiti úrazem postiženému příslušnou podporu t. j. 200 Kč měsíčně.

V dalším postupu instančním — v němž obec B. namítala, že Josef M. byl od r. 1909 pojištěn, že pojistné za něho až do r. 1918 bylo řádně placeno, že po převratu obec nevěděla, zda nař. 14100/1905 ještě platí, a že hospodářská čeleď se sepsala za r. 1919 a 1920 až teprve tehdy, když dne 19. června 1920 od hlavního služného byla obec k tomu vyzvána, kdežto tiskopisy teprve v srpnu 1920 došly — bylo pak usnesení ústřední správy Slovenské pokladnice pro hospodářské robotníky ve Sv. Juru č. —, jímž ve smyslu usnesení ředitelstva řečené pokladnice bylo rozhodnuto, nař. rozhodnutím potvrzeno a odvolání obce B. zamítnuto v podstatě z následujících důvodů:

»Úraz sluhu Josefa M. stal se dne 1. července 1920, k pojištění však přihlášen byl teprve 21. srpna 1920, pojistné zaplaceno až 24. listopadu 1920.

Dle § 8 zák. čl. XVI : 1900 jest zaměstnavatel povinen za každého svého hospodářského sluhu předem ročně zaplatiti příspěvek nyní 15 Kč dle nař. ministra pro Slov. z 24. července 1920 č. 45 Úr. Novin z r. 1920.